

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2026/177

z dnia 21 stycznia 2026 r.

zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2022/126 uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2115 o dodatkowe wymogi w odniesieniu do niektórych rodzajów interwencji określonych przez państwa członkowskie w ich planach strategicznych WPR na lata 2023–2027 na podstawie tego rozporządzenia, jak również o przepisy dotyczące współczynnika dotyczącego normy dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska (GAEC) nr 1

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2115 z dnia 2 grudnia 2021 r. ustanawiające przepisy dotyczące wsparcia planów strategicznych sporządzanych przez państwa członkowskie w ramach wspólnej polityki rolnej (planów strategicznych WPR) i finansowanych z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) i z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz uchylające rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 i (UE) nr 1307/2013 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 8, art. 13 ust. 3 i art. 45 lit. a), c) i d),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2022/126 ⁽²⁾ ustanowiono przepisy uzależniające przyznanie płatności od wykorzystania kwalifikowanego materiału siewnego niektórych odmian konopi, a także od weryfikacji zawartości tetrahydrokannabinolu w tych nasionach. Doświadczenie pokazuje, że procedury kontroli można uprościć bez uszczerbku dla wiarygodności wyników. W związku z tym należy zmienić art. 2 i 3 oraz załącznik I do tego rozporządzenia delegowanego, aby zapewnić państwom członkowskim większą elastyczność w zakresie terminów weryfikacji zgodności z wymogami prawnymi dotyczącymi konopi oraz umożliwić obniżenie wskaźników kontroli w celu zmniejszenia kosztów administracyjnych. Ponadto należy doprecyzować wymogi dotyczące prowadzenia przez właściwe organy państw członkowskich dokumentacji związanej z ustaleniami dotyczącymi zawartości tetrahydrokannabinolu (THC).
- (2) W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2022/126 przewidziano również dodatkowe wymogi dotyczące projektowania rodzajów interwencji w niektórych sektorach rolnictwa, o których mowa w tytule III rozdział III rozporządzenia (UE) 2021/2115. Stwierdzono jednak, że niektóre z tych wymogów można uprościć w celu osiągnięcia lepszej równowagi między potrzebą uregulowania i zharmonizowania koncepcji tych rodzajów interwencji a sprawną realizacją planów strategicznych WPR.
- (3) W art. 50 ust. 7 lit. d) rozporządzenia (UE) 2021/2115 ograniczono wydatki na interwencje w ramach rodzajów interwencji „wycofanie z rynku z przeznaczeniem na bezpłatną dystrybucję lub inne przeznaczenia”, „zielone zbiory” i „niezbieranie plonów” do jednej trzeciej całkowitych wydatków w ramach każdego programu operacyjnego. W kontekście wycofania z obrotu ograniczenie to ma na celu uniknięcie sytuacji, w której organizacje producentów celowo podejmują decyzję o niewprowadzaniu do obrotu określonych ilości produktów w określonych okresach w celu stworzenia alternatywnego rynku zbytu. Aby doprecyzować sposób obliczania limitu należy zmienić art. 22 rozporządzenia delegowanego (UE) 2022/126.

⁽¹⁾ Dz.U. L 435 z 6.12.2021, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2115/oj>.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2022/126 z dnia 7 grudnia 2021 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2115 o dodatkowe wymogi w odniesieniu do niektórych rodzajów interwencji określonych przez państwa członkowskie w ich planach strategicznych WPR na lata 2023–2027 na podstawie tego rozporządzenia, jak również o przepisy dotyczące współczynnika dotyczącego normy dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska (GAEC) nr 1 (Dz.U. L 20 z 31.1.2022, s. 52, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2022/126/oj).

- (4) Art. 25–29 i 33 rozporządzenia delegowanego (UE) 2022/126 oraz załączniki V i VII do tego rozporządzenia zawierają szczegółowe przepisy mające zastosowanie do sektora owoców i warzyw, do sektora oliwy z oliwek i oliwek stołowych oraz do innych sektorów, o których mowa w art. 42 lit. f) rozporządzenia (UE) 2021/2115, dotyczące wycofania z obrotu z przeznaczeniem na bezpłatną dystrybucję lub inne przeznaczenia. Przepisy te dotyczą w szczególności rodzajów wydatków, kosztów transportu, wymogów dotyczących kondycjonowania, wsparcia na wycofanie z obrotu, przeznaczenia wycofanych produktów, warunków dla odbiorców wycofanych produktów oraz norm handlowych dla wycofanych produktów. Niektóre z tych warunków, takie jak koszty kondycjonowania w przypadku wycofania z obrotu w sektorze owoców i warzyw, są przestarzałe i nie uwzględniają wyjątkowo dynamicznej inflacji, jaka miała miejsce we wszystkich państwach członkowskich w ostatnich latach. W związku z tym oraz w celu zmniejszenia obciążenia administracyjnego państw członkowskich, beneficjentów i odbiorców wycofanych produktów należy uchylić art. 27, 28 i 33 oraz załącznik VII do rozporządzenia delegowanego (UE) 2022/126 oraz należy znacznie uprościć art. 25, 26 i 29 tego rozporządzenia delegowanego. Należy również zmienić tytuł załącznika V do rozporządzenia delegowanego (UE) 2022/126, aby odzwierciedlić zmianę art. 26 tego rozporządzenia.
- (5) W art. 32a rozporządzenia delegowanego (UE) 2022/126 ustanowiono przepisy mające zastosowanie do rodzajów interwencji realizowanych przez międzynarodowe organizacje producentów i międzynarodowe zrzeszenia organizacji producentów. Jednak artykuł ten nie określa państwa członkowskiego odpowiedzialnego za zatwierdzanie programów operacyjnych realizowanych przez takie organizacje. Art. 14 ust. 3 lit. b) i art. 21 ust. 3 lit. b) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/891⁽³⁾ stanowią, odpowiednio, że w przypadku międzynarodowych organizacji producentów i międzynarodowych zrzeszeń organizacji producentów w sektorze owoców i warzyw za zatwierdzenie odpowiedniego programu operacyjnego odpowiedzialne jest państwo członkowskie, w którym znajduje się siedziba główna organizacji. Rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2025/2184⁽⁴⁾ uchyłono jednak art. 14 ust. 3 lit. b) i art. 21 ust. 3 lit. b) rozporządzenia delegowanego (UE) 2017/891. Aby uniknąć luki prawnej po skreśleniu przepisów mających zastosowanie do międzynarodowych organizacji producentów i zrzeszeń organizacji producentów w sektorze owoców i warzyw, oraz aby zapewnić pewność prawa takim organizacjom wdrażającym programy operacyjne w innych sektorach, należy zmienić art. 32a rozporządzenia delegowanego (UE) 2022/126 i ustanowić przepisy identyczne z przepisami ustanowionymi wcześniej w art. 14 ust. 3 lit. b) i art. 21 ust. 3 lit. b) rozporządzenia delegowanego (UE) 2017/891.
- (6) Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/2649⁽⁵⁾ zmieniono rozporządzenie (UE) 2021/2115 zmieniając limit maksymalnego spadku wskaźnika trwałych użytków zielonych w porównaniu z rokiem odniesienia 2018 z 5 % na 10 % oraz wyłączając ze stosowania systemu warunkowości małe gospodarstwa rolne otrzymujące płatności na podstawie art. 28 rozporządzenia (UE) 2021/2115. Należy zatem zmienić art. 48 rozporządzenia delegowanego (UE) 2022/126, aby odzwierciedlić te zmiany.
- (7) W art. 4 ust. 3 lit. c) rozporządzenia (UE) 2021/2115 ustanowiono definicję „trwałych użytków zielonych”. Rozporządzeniem (UE) 2025/2649 zmieniono tę definicję w odniesieniu do liczby lat, po upływie których grunty wykorzystywane do uprawy traw lub innych zielnych roślin pastewnych stają się trwałymi użytkami zielonymi do celów tego rozporządzenia. W art. 48 ust. 5 rozporządzenia delegowanego (UE) 2022/126 ustanowiono przepisy dotyczące obszarów ponownie przekształconych w trwałe użytki zielone oraz obszarów nowo ustanowionych jako trwałe użytki zielone i odniesiono się do definicji „trwałych użytków zielonych”. Należy zatem zmienić ten artykuł, aby odzwierciedlić definicję trwałych użytków zielonych zmienioną rozporządzeniem (UE) 2025/2649.

⁽³⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/891 z dnia 13 marca 2017 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw, uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do kar, które mają być stosowane w tych sektorach, a także zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 (Dz.U. L 138 z 25.5.2017, s. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2017/891/oj).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2025/2184 z dnia 10 września 2025 r. zmieniające rozporządzenia delegowane (UE) 2016/232 i (UE) 2017/891 w odniesieniu do niektórych przepisów dotyczących organizacji producentów, obowiązków powiadamiania o cenach producenta oraz wdrażania niektórych mechanizmów przywozu w sektorze owoców i warzyw (Dz.U. L, 2025/2184, 4.12.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2025/2184/oj).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/2649 z dnia 19 grudnia 2025 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) 2021/2115 w odniesieniu do systemu warunkowości, rodzajów interwencji w formie płatności bezpośrednich, rodzajów interwencji w niektórych sektorach oraz rozwoju obszarów wiejskich i rocznych sprawozdań z realizacji celów, a także rozporządzenia (UE) 2021/2116 w odniesieniu do zawieszenia płatności, rocznego rozliczenia z realizacji celów oraz kontroli i kar (Dz.U. L, 2025/2649, 31.12.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2025/2649/oj>).

- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie delegowane (UE) 2022/126.
- (9) Aby zapewnić sprawne wdrożenie planowanych interwencji oraz umożliwić rolnikom ich odpowiednie planowanie, a właściwym organom – ich uwzględnienie, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (10) Zmiany przewidziane w art. 1 ust. 3–8, 10, 13 i 14 niniejszego rozporządzenia powinny mieć zastosowanie do programów operacyjnych zatwierdzonych przez państwa członkowskie, które są wdrażane na podstawie lat kalendarzowych, począwszy od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia. Aby zapewnić skuteczną i spójną realizację programów operacyjnych, w tym terminowe zatwierdzenie niezbędnych zmian tych programów, przedmiotowe zmiany w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2022/126 powinny mieć zastosowanie od dnia 1 stycznia 2027 r.
- (11) Aby uniknąć luki prawnej w odniesieniu do przepisów mających zastosowanie do zatwierdzania programów operacyjnych wdrażanych przez międzynarodowe organizacje producentów i przez międzynarodowe zrzeszenia organizacji producentów, zmieniony art. 32a rozporządzenia delegowanego (UE) 2022/126 powinien mieć zastosowanie od dnia rozpoczęcia stosowania rozporządzenia delegowanego (UE) 2025/2184,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2022/126

W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2022/126 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

Dodatkowe wymogi kwalifikowalności

Państwa członkowskie uzależniają przyznanie płatności na rzecz produkcji konopi od stosowania materiału siewnego odmian konopi, które spełniają następujące wymogi:

- a) są wymienione we wspólnym katalogu odmian gatunków roślin rolniczych w dniu 15 marca roku, w odniesieniu do którego płatność jest przyznawana, lub, jeżeli tak zdecyduje państwo członkowskie, przed upływem terminu określonego przez dane państwo członkowskie na podstawie art. 3 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2022/1173 (*) i opublikowanego zgodnie z art. 17 dyrektywy Rady 2002/53/WE (**);
- b) poziom zawartego w nich delta-9-tetrahydrokannabinolu (zwanego dalej „zawartością THC”) nie przekraczał przez dwa kolejne lata limitu określonego w art. 4 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2021/2115;
- c) są kwalifikowalne zgodnie z dyrektywą Rady 2002/57/WE (***) lub zgodnie z art. 10 dyrektywy Komisji 2008/62/WE (****) w przypadku odmian dla zachowania bioróżnorodności.

(*) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/1173 z dnia 31 maja 2022 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2116 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli we wspólnej polityce rolnej (Dz.U. L 183 z 8.7.2022, s. 23, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2022/1173/oj).

(**) Dyrektywa Rady 2002/53/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie Wspólnego katalogu odmian gatunków roślin rolniczych (Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2002/53/oj>).

(***) Dyrektywa Rady 2002/57/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin oleistych i włóknistych (Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 74, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2002/57/oj>).

(****) Dyrektywa Komisji 2008/62/WE z dnia 20 czerwca 2008 r. przewidująca pewne odstępstwa w odniesieniu do rejestracji populacji miejscowych i odmian roślin rolniczych przystosowanych naturalnie do warunków lokalnych i regionalnych i zagrożonych erozją genetyczną oraz obrót materiałem siewnym i sadziankami ziemniaka tych populacji miejscowych i odmian (Dz.U. L 162 z 21.6.2008, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2008/62/oj>).”;

- 2) art. 3 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Właściwy organ państwa członkowskiego prowadzi dokumentację wyników analiz zawartości THC. Dokumentacja ta w odniesieniu do każdej odmiany zawiera co najmniej wyniki analiz zawartości THC z każdej próby wyrażone w wartości procentowej z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku, zastosowaną procedurę, liczbę przeprowadzonych badań, odsetek obszaru zweryfikowanego w stosunku do obszaru zadeklarowanego, wskazanie miejsca, w którym pobrano daną próbę, oraz działania podjęte na szczeblu krajowym.”;

- 3) w art. 22 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„6. Na zasadzie odstępstwa od ust. 5, limit jednej trzeciej całkowitych wydatków na interwencje, o którym mowa w art. 50 ust. 7 lit. d) rozporządzenia (UE) 2021/2115, oblicza się z uwzględnieniem całkowitych wydatków w danym roku kalendarzowym realizacji danego programu operacyjnego.”;

- 4) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 25

Koszty transportu produktów wycofanych z obrotu z przeznaczeniem na bezpłatną dystrybucję lub inne przeznaczenia oraz wymóg kondycjonowania na potrzeby bezpłatnej dystrybucji

1. W przypadku gdy państwa członkowskie uwzględniają w swoich planach strategicznych WPR interwencje w formie „wycofania z rynku z przeznaczeniem na bezpłatną dystrybucję lub inne przeznaczenia”, o których mowa w art. 47 ust. 2 lit. f) rozporządzenia (UE) 2021/2115, ustalają one koszty transportu w celu bezpłatnej dystrybucji wszystkich produktów wycofanych z rynku w ramach programów operacyjnych na podstawie stawki jednostkowej ustalonej na podstawie odległości między miejscem wycofania a miejscem dostawy w celu bezpłatnej dystrybucji. Zwrotowi podlegają wyłącznie koszty transportu na odległość do 750 km.

2. Koszty transportu są zwracane stronie, która faktycznie ponosi koszty finansowe danej operacji transportowej.

3. Na opakowaniach produktów wycofanych z obrotu w celu bezpłatnej dystrybucji w ramach programów operacyjnych umieszcza się symbol Unii wraz z co najmniej jednym oświadczeniem określonym w załączniku IV.”;

- 5) w tytule III, rozdział II, tytuł sekcji 2 otrzymuje brzmienie:

„Przepisy szczególne mające zastosowanie do wycofania z obrotu z przeznaczeniem na bezpłatną dystrybucję lub inne przeznaczenia”;

- 6) art. 26 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 26

Wsparcie

1. W przypadku rodzaju interwencji „wycofanie z rynku z przeznaczeniem na bezpłatną dystrybucję lub inne przeznaczenia”, o którym mowa w art. 47 ust. 2 lit. f) rozporządzenia (UE) 2021/2115, w odniesieniu do owoców i warzyw wymienionych w załączniku V do niniejszego rozporządzenia koszty transportu, o których mowa w art. 25 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, oraz, w przypadku produktów wycofanych z obrotu z przeznaczeniem do bezpłatnej dystrybucji, koszty kondycjonowania, dodane do maksymalnej kwoty wsparcia z tytułu wycofania z obrotu określonej w załączniku V do niniejszego rozporządzenia, obejmujące zarówno pomoc finansową Unii, jak i wkład organizacji producentów, zrzeszenia organizacji producentów, międzynarodowej organizacji producentów, międzynarodowego zrzeszenia organizacji producentów lub grupy producentów, nie mogą przekraczać 90 % średniej ceny rynkowej EXW organizacja producentów danego produktu na etapie świeżym w ciągu ostatnich trzech lat.

2. W przypadku rodzaju interwencji „wycofanie z rynku z przeznaczeniem na bezpłatną dystrybucję lub inne przeznaczenia”, o którym mowa w art. 47 ust. 2 lit. f) rozporządzenia (UE) 2021/2115, w odniesieniu do produktów innych niż wymienione w załączniku V do niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie określają maksymalne kwoty wsparcia, obejmujące zarówno pomoc finansową Unii, jak i wkład organizacji producentów, zrzeszenia organizacji producentów, międzynarodowej organizacji producentów, międzynarodowego zrzeszenia organizacji producentów lub grupy producentów, w następujący sposób:

- a) do bezpłatnej dystrybucji: na poziomie nieprzekraczającym 40 % średniej ceny rynkowej EXW organizacja producentów danego produktu na etapie świeżym w ciągu ostatnich pięciu lat;
- b) do przeznaczeń innych niż bezpłatna dystrybucja: na poziomie nieprzekraczającym 30 % średniej ceny rynkowej EXW organizacja producentów danego produktu na etapie świeżym w ciągu ostatnich pięciu lat.

Wydatki poniesione na koszty transportu, o których mowa w art. 25 ust. 1, oraz, w przypadku produktów wycofanych w celu bezpłatnej dystrybucji na koszty kondycjonowania, są zwracane dodatkowo, obok wsparcia na wycofanie z obrotu.

3. W przypadku gdy organizacja producentów, zrzeszenie organizacji producentów, międzynarodowa organizacja producentów, międzynarodowe zrzeszenie organizacji producentów lub grupa producentów otrzymały od osób trzecich rekompensatę za produkty wycofane, wsparcie, o którym mowa w akapitach pierwszym i drugim, zmniejsza się o kwotę równą otrzymanej rekompensacie. Aby kwalifikować się do otrzymania wsparcia, odnośne produkty nie są ponownie wprowadzane na rynek komercyjny.

4. Państwa członkowskie mogą zezwolić na płatność w naturze przez beneficjentów bezpłatnej dystrybucji na rzecz przetwórców produktów wycofanych z rynku i poddawanych przetwarzaniu, w przypadku gdy taka płatność rekompensuje jedynie koszty przetwarzania.”;

7) uchyla się art. 27 i 28;

8) art. 29 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 29

Normy handlowe dotyczące wycofanych produktów

1. Produkt wycofany z obrotu do przeznaczeń innych niż bezpłatna dystrybucja w sektorach, o których mowa w art. 42 lit. a), e) i f) rozporządzenia (UE) 2021/2115, jest zgodny z odpowiednią normą handlową i przepisami dotyczącymi wprowadzania tego produktu do obrotu, o których mowa w rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013, z wyjątkiem przepisów dotyczących prezentacji i oznakowania produktów.

2. Jeżeli dla danego produktu z sektora owoców i warzyw nie ustanowiono szczegółowej normy handlowej, spełnione muszą być wymagania minimalne określone w załączniku VI.”;

9) w art. 32a dodaje się akapit w brzmieniu:

„Państwo członkowskie, w którym znajduje się główna siedziba międzynarodowej organizacji producentów lub międzynarodowego zrzeszenia organizacji producentów, jest odpowiedzialne za zatwierdzenie programów operacyjnych realizowanych przez międzynarodową organizację producentów lub międzynarodowe zrzeszenie organizacji producentów.”;

10) uchyla się art. 33;

11) w art. 48 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„W celu utrzymywania trwałych użytków zielonych stosownie do normy dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska (GAEC) nr 1 wymienionej w załączniku III do rozporządzenia (UE) 2021/2115 państwa członkowskie zapewniają, aby stosunek trwałych użytków zielonych do użytków rolnych nie zmniejszył się o więcej niż 10 % w porównaniu ze wskaźnikiem referencyjnym, który każde państwo członkowskie ma ustanowić w swoim planie strategicznym WPR, dzieląc obszary trwałych użytków zielonych przez całkowitą powierzchnię użytków rolnych.”;

- b) w ust. 2 dodaje się akapit trzeci w brzmieniu:
„Trwałych użytków zielonych i użytków rolnych zadeklarowanych przez rolników otrzymujących płatności w ramach systemu dla małych gospodarstw, o którym mowa w art. 28 rozporządzenia (UE) 2021/2115, nie uwzględnia się przy obliczaniu stosunku trwałych użytków zielonych do całkowitej powierzchni użytków rolnych ani przy obliczaniu wskaźnika referencyjnego.”;
- c) w ust. 3 wprowadza się następujące zmiany:
- (i) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:
„W przypadku stwierdzenia, że stosunek, o którym mowa w ust. 2, zmniejszył się o ponad 10 % na poziomie, na którym wdrażana jest norma dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska (GAEC) nr 1, zainteresowane państwo członkowskie nakłada na poziomie gospodarstwa obowiązek ponownego przekształcenia gruntów w trwałe użytki zielone lub ustanowienia obszaru trwałych użytków zielonych w odniesieniu do części lub wszystkich rolników posiadających grunty, które w przeszłości przekształcono z trwałych użytków zielonych w grunty o innym przeznaczeniu.”;
- (ii) akapit trzeci lit. b) otrzymuje brzmienie:
„b) w przypadku gdy i w zakresie, w jakim zmniejszenie wskaźnika trwałych użytków zielonych w danym roku o ponad 10 % na poziomie, na którym wdrażana jest norma dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska (GAEC) nr 1, nie jest spowodowane zwiększeniem całkowitej powierzchni użytków rolnych zadeklarowanej w tym samym roku.”;
- d) w ust. 4 akapit pierwszy zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:
„Ust. 3 akapit pierwszy nie ma zastosowania w przypadku, gdy spadek poniżej progu 10 % jest wynikiem.”;
- e) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„5. Do celów obliczania wskaźnika, o którym mowa w ust. 2, obszary ponownie przekształcone w trwałe użytki zielone, ustanowione jako trwałe użytki zielone zgodnie z ust. 3 lub ustanowione jako trwałe użytki zielone w ramach wdrażania przez państwa członkowskie normy dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska (GAEC) nr 1 uznaje się za trwałe użytki zielone od pierwszego dnia ich ponownego przekształcenia lub ich ustanowienia. Obszary te wykorzystuje się do uprawy traw lub innych zielnych roślin pastewnych zgodnie z definicją przewidzianą w art. 4 ust. 3 lit. c) rozporządzenia (UE) 2021/2115 przez co najmniej pięć kolejnych lat lub, jeżeli państwa członkowskie tak postanowią zgodnie z art. 4 ust. 3 lit. c) rozporządzenia (UE) 2021/2115, przez co najmniej siedem kolejnych lat po ponownym przekształceniu lub ustanowieniu, lub – w przypadku obszarów już wykorzystywanych do uprawy traw lub innych zielnych roślin pastewnych – przez liczbę lat pozostającą do osiągnięcia co najmniej pięciu kolejnych lat lub, w stosownych przypadkach, przez co najmniej siedem kolejnych lat.”;
- 12) w załączniku I pkt 1.1 i 1.2 otrzymują brzmienie:
- „1.1. *Procedura A*
Do kontroli produkcji konopi stosuje się procedurę A.
Zgodnie z art. 60 rozporządzenia (UE) 2021/2116 państwo członkowskie określa minimalny odsetek kontroli na miejscu, który obejmuje co najmniej 15 % zgłoszonych obszarów wykorzystywanych do produkcji konopi zgodnie z art. 8 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2022/1173.
- 1.2. *Procedura B*
Procedurę B stosuje się w przypadku, gdy państwo członkowskie wprowadza system uprzedniej zgody na uprawę konopi.
Zgodnie z art. 60 rozporządzenia (UE) 2021/2116 państwo członkowskie określa minimalny odsetek kontroli na miejscu, który obejmuje co najmniej 10 % zgłoszonych obszarów wykorzystywanych do produkcji konopi zgodnie z art. 8 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2022/1173.”;
- 13) tytuł załącznika V otrzymuje brzmienie:
„**Maksymalne kwoty wsparcia na wycofanie z obrotu, o którym mowa w art. 26 ust. 1**”;
- 14) uchyla się załącznik VII.

Artykuł 2

Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 1 pkt 3–8, 10, 13 i 14 stosuje się od dnia 1 stycznia 2027 r.

Art. 1 pkt 9 stosuje się od dnia 24 grudnia 2025 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 stycznia 2026 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN